

Svar på interpellation (2016:71) av Börje Häggman (M) om det försämrade företagsklimatet i Stockholms stad

Börje Häggman frågar mig om orsaken till det försämrade företagsklimatet, konsekvenser av detsamma och i vad mån skattehöjningar leder till bättre eller sämre företagsklimat. Som grund för påståendet att företagsklimatet skulle ha försämrats hänvisar interpellanten till Svenskt Näringslivs årliga ranking.

Låt mig först av allt klargöra att det finns ingen bättre indikator på företagsklimatet än hur många som de facto är sysselsatta och hur få som är arbetslösa. När företag, organisationer och offentliga arbetsgivare anställer personal gör de det för att det finns en positiv ekonomisk utveckling och stark efterfrågan på deras produkter och tjänster.

I motsats till interpellantens svartmålning av Stockholms ekonomi visar den officiella statistiken på en mycket positiv utveckling. Sysselsättningen växer fortsatt starkare i Stockholm än i landet och antalet nyanmällda platser på arbetsförmedlingen ökade under 2016 (jämfört med 2015) med närmare 30 %. Antalet hushåll som är i behov av försörjningsstöd i Stockholm stad är det lägsta på 50 år.

Det finns med andra ord få objektiva faktorer som talar för att Stockholm skulle ha ett dåligt företagsklimat. På samma sätt förhåller det sig vad gäller Svenskt Näringslivs undersökning. I fråga om de faktorer som grundar sig på statistiska underlag ligger Stockholm i samtliga fall bland de tio kommuner i landet som presterar bäst.

Därtill finns i undersökningen ett antal frågor om företagares uppfattning rörande

- kommunens arbete gentemot företagen,
- tillgång till kompetens,
- tillgång till infrastruktur
- attityder från allmänhet, tjänstemän, kommunpolitiker, media och skolan gentemot företagande.

Vad gäller dessa frågor vill jag först säga att det är viktigt för staden att jobba långsiktigt med att förbättra stadens verksamhetsinsatser för att stödja och utveckla näringslivet. Ett flertal sådana insatser pågår också.

Däremot visar resultaten också på en del brister i själva undersökningen. Enligt densamma bedöms exempelvis Grums och Lessebo ha bättre infrastruktur än Stockholm avseende vägnät, tåg och flyg. Låt mig säga att jag inte delar den beskrivningen och tror att det mer illustrerar höga förväntningar från de Stockholmsföretagare som svarat på enkäten än faktiska omständigheter.

Vad gäller attityder från allmänhet, tjänstemän, kommunpolitiker, media och skolan har Stockholms företagare under hela 2010-talet värderat stödet lägre än vad de faktiska förutsättningarna borde placerat staden. Det finns säkert flera förklaringar till detta. En orsak till bristande förtroende kan vara att dålig förmåga från det offentliga att ställa tydliga kvalitetskrav vid offentliga upphandlingar vilket i flera fall skapat negativ publicitet kring företagande i välfärdssektorn. Med tydligare krav samtidigt som avknoppningar och ideologiskt drivna privatiseringar stoppats finns det förutsättningar att långsiktigt stärka bilden av företagandet. Även i övrigt finns det för oss alla i Stockholm ett behov av att jobba för att stärka den positiva bilden av företagande. Höga förväntningar är här en hjälp snarare än det hinder som interpellanten vill göra det till.

Med detta sagt vill jag lyfta ett område där Stockholm tappar i ranking och som är ett växande problem. Det handlar om tillgången till kompetens, vilket är det område där Stockholm tappar som mest. Det är faktiskt lite uppseendeväckande att interpellanten helt bortser från denna förändring. Detta beror inte på att det finns färre utbildade i Stockholm nu än för ett år sedan. Förklaringen är helt enkelt att efterfrågan på kvalificerad arbetskraft är så mycket större. Det är naturligtvis positivt att ekonomin och sysselsättningsökningen är så stark – men det genererar också seriösa problem för företagare som vill växa.

Därför är det viktigt att fortsätta öka satsningarna på kompetensutveckling och vuxenutbildning, vilket varit en stor del av den nuvarande majoritetens politik. Att som interpellanten, och dennes parti, förespråka skattesänkningar, avgiftssänkningar och mörka vad man vill om tomträtter samtidigt som man lovar ökade utgifter riskerar att undergräva stadens ekonomi på ett sätt som skadar såväl kredittrovärdighet som möjligheten att investera i utbildning. Det vore dåligt för företagsklimatet i Stockholm. Den politik som vi fört har tvärtom enligt tillgänglig statistik resulterat i ökad sysselsättning och ökat företagande.

Stockholm den 22 mars 2017

Karin Wanngård

Svar på interpellation (2016:71) av
Börje Häggman (M) om det
försämrade företagsklimatet i
Stockholms stad